

מ"ת 68263/02/19 - מדינת ישראל נגד עאהד בדר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 68263-02-19 מדינת ישראל נ' בדר(עציר)

בפני כבוד השופט אלון אינפלד

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורלי פיטוסי, פמ"ד

נגד

המשיב עאהד בדר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד טאהר אלמכאוי

החלטה

הבקשה האישום והמחלוקת

1. לפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בקשר לכתב אישום המייחס לו עבירות חבלה בכוונה מחמירה ואיומים.
2. על פי כתב האישום, ביום 13.2.19 סמוך לשעה 10:30, עקב ויכוח שנתגלע בין אם המשיב לבין המתלונן (יליד 1937), החליט המשיב לחבול במתלונן ולגרום לו נכות או מום. בערך בשעה 11:30, הגיע המשיב אל מקום הסמוך לבית המתלונן בלקייה, והמתין ברכבו על מנת לדרוס אותו ברחוב.
3. נטען כי סמוך לאחר מכן, המתלונן יצא מפתח ביתו והחל ללכת בכביש. המשיב הבחין במתלונן, נסע לעברו בנסיעה מהירה ופגע בו באמצעות הרכב, כדי לחבול בו ולגרום לו נכות או מום. המתלונן נפל אל הקרקע. המשיב נמלט מן המקום, אך חזר סמוך לאחר מכן בנסיעה מהירה לעבר המתלונן ואיים עליו כי יהרוג אותו. המתלונן הובהל לבית החולים, כאשר הוא סובל מכאבים וסחרחורות.
4. בבקשתה למעצר עד תום ההליכים, טוענת המדינה לקיומה של מסוכנות גבוהה הנלמדת מן המעשים. שכן, המשיב פעל באכזריות כאשר דרס אדם מבוגר כבן 82 בשל דבר של מה בכך. מעשה, אשר יכול היה לגבות קורבנות בנפש. הודגש כי למרות שאין למשיב עבר פלילי, לא נכון במקרה זה להסתפק בחלופת מעצר.
5. הסנגור אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה לאירוע עצמו. יחד עם זאת, טוען הסנגור, כי כתב האישום מתאר את האירוע באופן חמור מן המידה הראויה. הסנגור טוען כי מדובר באירוע אחד נקודתי. אין מדובר במעשה שתוכנן זמן רב מראש, אלא זמן קצר מראש. זאת, בעידנה דריתחא, כך שהמעשה נעשה באופן כמעט ספונטני. הסנגור הצביע על דברי המשיב בחקירתו, בשלב בו לא נותרה לו ברירה אלא להודות במעשה המצולם, כאשר אמר כי "המוח שלי התהפך עלי" (הודעה מיום 19.2.19 שורה 118). כן טען הסנגור, כי הפגיעה הפיזית לא הייתה חמורה. המתלונן נפגע למעשה מהמראה של רכב המשיב, ולא מגוף הרכב. מהירות הרכב לא הייתה גבוהה עד מאד, אלא כ-30 קמ"ש (לפי גרסת המשיב). משמע, בפועל, אין מדובר בכוונה מחמירה כנטען.
6. הסנגור טוען למעשה כי מדובר בשטות של רגע, אשר המשיב מתחרט עליה. הסנגור הדגיש עוד כי זרקו

אבנים על מכוניתו של המשיב לאחר מעשה, והוא אף קיבל סטירה. הסנגור הוסיף וציין כי מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, בעל תואר ראשון. נטען עוד כי המשיב שוהה במעצר כבר כשבועיים, ויש בכך כדי להקלות את מסוכנותו.

7. הסנגור סבור שניתן לשחרר את המשיב בחלופת מעצר לאלתר. הסנגור מדגיש עוד כי מדובר בבן למשפחה נורמטיבית, דודו מנהל בית ספר, אביו מורה, והערבים המוצעים הם כולם עובדי ציבור. עוד הדגיש הסנגור, כי בני המשפחות הגיעו להסכם סולחה חתום, אשר אף הוצג בדיון בבית המשפט.

8. ההצעה הקונקרטית היא חלופת מעצר בשכונה אחרת בעיירה, לא בסמוך למקום מגורי הנפגע. הוצע כי יוצבו ארבעה "אנשים רציניים" כמפקחים ברוטציה למעצר בית מלא. הסנגור הפנה גם לפסיקה של בית משפט זה, מפי כב' השופט אבו טהה, בהחלטתו במ"ת 29257-01-17. שם, הוחלט על חלופת מעצר לאלתר בעבירת אלימות דומה, אך לכאורה חמורה יותר.

9. ב"כ המבקשת ביקשה להסתייג מההצעה להורות על חלופה. לשיטתה, אין בהסכם הסולחה כדי לנטרל את המסוכנות. זאת, בשים לב, בין השאר, גם לדברי המשיב עצמו בהודעתו, שהסביר כי היה "עצבני" והחליט לצאת לעשות מעשה. המשיב ארב למתלון וכאשר ראה אותו האיץ ברכבו, דרס את המתלון ובעתוזה רבה, שב לאחר מספר דקות כדי לאיים שוב. הכל, בשל ויכוח בין אמו של המשיב לבין המתלון.

דיון - מסוכנות ואפשרות חלופה

10. נוכח המחלוקת בין הצדדים בדבר עוצמת המסוכנות העולה מן המעשה, משמעות הראיות בהקשר זה וההשלכה על שאלת החלופה, לקחתי את תיק החקירה לעיוני. זאת, למרות ההסכמה על עצם קיומן של ראיות לכאורה.

11. לאחר עיון בתיק, בהקשר להערכת המסוכנות, רואה אני את דברי התובעת. ראשית, מעשה האלימות עצמו מתועד בסרטון אבטחה ומצולם בזווית יעילה. בסרט נראה בבירור כי המתלון מתנהל לאיטו על הכביש, בהליכה תמימה של אדם מבוגר. אז, המשיב נוסע במהירות גבוהה ומכוון את רכבו לעבר המתלון. אמנם, יש רגע קט של היסוס לפני המגע, אשר נראה כמו חשש המשיב לעצמו (בשים לב לכך שכיוון הנסיעה הוא אלכסוני והמשיב עלול היה לעלות למדרכה ולפגוע בגדר). מכל מקום, הפגיעה בפועל בקשיש לא נעשת בחזית הרכב, אלא בצד הרכב, ואכן כנראה שהפגיעה העיקרית הייתה מן המראה.

12. התנהלות המשיב כעולה מן הסרט מסוכנת, מאוד מסוכנת. מעבר לעצם הפגיעה בקשיש בנסיעה ברכב, המשיב חוזר למקום תוך זמן קצר מאד, יותר מפעם אחת. באחת הפעמים, הוא מתקרב במהירות גבוהה, למרות שיש כבר מספר אנשים המתגודדים סביב לנפגע, אשר אותם סיכן בנהיגתו, בהם אדם אחד במיוחד. צודקת המדינה בטענתה כי מדובר במי שלמעשה נוטל לידי נשק מסוכן, בדמות רכב, משתמש בו במודע ובזדון לפגוע באיש קשיש, והכל תוך נטילת סיכון משמעותי מאד כי ימצא שופך דמים ממש. אכן נראים הדברים כי יש כוונה למצער לגרום לחבלה חמורה מאוד. אף החזרה הנוספת, תוך נסיעה מסוכנת, מלמדת לכאורה כי המשיב בכעסו מסוגל לעשות דברים חמורים ומסוכנים מאד, ואינו נרתע מנוכחות עוברי אורח מעבר לקרבן.

13. אין בידי לקבל את טענת הסנגור כי מדובר באירוע "כמעט ספונטני". אין הדבר דומה למי שעלבו בו בפניו, אשר מיד מרים אבן להגיב לאלתר. המשיב שמע את סיפור העלבון מכלי שני. אמנם, אפשר להאמין כי רגשותיו אודות הפגיעה באמו היו משמעותיים, אך אין מדובר במעשה שנעשה לנגד עיניו. לכאורה, חלפה כשעה לפחות בין השעה בה שמע המשיב על העלבון, לבין ביצוע המעשה. למרות שמדובר היה בעלבון בלבד, דעתו לא נתקררה במשך זמן זה. עוד יש להדגיש, כי המשיב לא נתקל במקרה במתלונן, כך שחמתו בערה פתאום לאחר שנזכר. המשיב הגיע אל מקומו של המתלונן בכוונת מכון, ארב לו ופגע בו, כפי שתכנן מראש. הפגיעה לא הביאה להתקררות רוחו, והמשיב המשיך לאיים ולסכן.

14. עם זאת, יש ממש בחלק מטענות הסנגור. אין למשיב עבר פלילי. משפחתו הנורמטיבית והתנהלותו הנורמטיבית של המשיב עד כאן, יש בהן כדי לתת פרוגנוזה טובה אודות קיום תנאי חלופה אם יושתו. יש ממש גם בטענת הסנגור אודות המשקל המרתיע של המעצר עד כה, כמעצר ראשון, אף אם לא לכך נועד המעצר. לכן, אין לקבל את עמדת המדינה, לפיה אין מקום לכל חלופה במקרה זה.

15. מאידך גיסא, בניגוד לעמדת הסנגור, קשה להעריך כיצד הסולחה בין המשפחות מפחיתה את המסוכנות במקרה זה. אכן, במקרים המתאימים יש לתת משקל ממשי לסולחה של אמת. אולם, בענייננו אין מדובר במריבה מתמשכת בין משפחות, הצפויה להתלקח בכל עת כקטטה אלימה בין הניצים. לא זה אופי המסוכנות. המדובר בזעמו של היחיד על היחיד. נוכח הכעס הקיצוני והאלימות המפתיעה והבלתי מובנת של המשיב, נראה לכאורה שהמסוכנות היא גבוהה בהחלט, למרות הנתונים האישיים הטובים. לכן, אף אם תתקבל חלופה בסופו של יום, לאחר בירור עובדות נוספות, קשה להעריך כי ניתן יהיה לקבל חלופה המצויה באותו אזור בו שוהה הנפגע, ובוודאי שלא באותה עיר ממש.

16. נתתי דעתי להשוואה שעשה הסנגור בין מקרה זה לבין התקדים שהציג. אכן "על הנייר" המעשה שם נראה חמור יותר, ונקבעה שם חלופה ללא עזרת שירות המבחן (אף כי שם נקבעה הרחקה מאזור הדרום, ולא כמוצע כאן). אולם, פרטי הדברים ועוצמת המעשה אינם מובאים שם במידה מספקת להשוואה. בענייניו של המשיב, לא אוכל להתעלם מהרושם הקשה שהותירה הצפייה בסרט האבטחה, לרבות החזרה הנועזת של המשיב למקום, לאחר שכבר פגע, וזאת בנהיגה המסכנת את הרבים, ותוך הטחת איומים. תגובות המשיב בחקירתו, שאין בהם כדי להסביר המעשה, אינן מפחיתות את הערכת הסיכון לציבור מעושה המעשה.

סיכום ותוצאה

סיכומי של דבר, **הפער בין ההתנהגות של המשיב במקרה זה, לבין התנהגותו בדרך כלל, מחייב להסתייע בשירות המבחן.** זאת, על מנת שלא לעצור עד תום ההליכים מבלי למצות אפשרויות החלופה, נוכח נתוני הרקע הטובים, מחד גיסא; ועל מנת שלא לסכן הציבור בשחרורו של מי שעושה מעשים כה מסוכנים, עקב עלבון פשוט, מאידך גיסא. נכון יהיה לבחון חלופה לאחר שתתקבל תובנה טובה יותר של טיב המסוכנות, על מנת להעריך אם ניתן לקבל חלופה במקרה זה, או למצער מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהנחה שכן ניתן יהיה לאמץ חלופה, יש להבהיר איזו חלופה נדרשת. אשר על כן, אין מנוס מדחיית הדיון לשם קבלת תסקיר מעצר.

נדחה לדיון לאחר מתן תסקיר מעצר ליום 19.03.19 בשעה 08:45.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה, פרוטוקול טיעוני הצדדים, הבקשה וכתב האישום לשירות המבחן.

שירות המבחן יגיש תסקיר המעצר עד יומיים לפני הדיון.

ניתנה היום בפומבי, כ"ט באדר א' תשע"ט, 6 במרץ 2019, בנוכחות המשיב, ב"כ המשיב עו"ד אלמכאוי, וב"כ המבקשת עו"ד אורלי פיטוסי.

חתימה